

עמ"ת 10550/02/15 - אחמד דבש נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט יעקב צבן, סגן נשיא

עמ"ת 10550-02-15

אחמד דבש

מדינת ישראל

העורר

נגד

המשיבה

החלטה

ערר על החלטת בית משפט שלום בירושלים (כבוד הש' ג'ויה סקפה שפירא) במ"ת 14-12-24348, מיום 15.1.4.

- נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של התפרצות למקום מגורים, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); גניבה, לפי סעיף 384 לחוק; וגניבת רכב, לפי סעיף 431ב+25 לחוק. נטען, כי ביום 17.11.14, בשעת ערב, התפרץ העורר לדירה ברחוב שמואל לופו בירושלים, גנב מפתחות רכב, ארנק, כרטיסי אשראי, כרטיסי חיוב, פנקסי צ'קים, מכשיר אייפוד וחפצים נוספים. לאחר מכן ירד לחניון, נכנס לרכב וניסה להניעו. המתלוננת הבחינה במתרחש וירדה לחניון, או אז נמלט העורר.
- כתב אישום בצירוף בקשה למעצר עד תום הליכים הוגשו ביום 11.12.14.
- בהחלטה מיום 14.12.14, קבע בית משפט קמא** קיומן של ראיות לכאורה אם כי נמצאה חולשה בראיות בעבירות ההתפרצות והגניבה בשים לב לעובדה שהעורר נקלט בעין מצלמות האבטחה סמוך לאירוע כשאינו נושא רכוש. מאידך גיסא, סמיכות הזמנים בין ההתפרצות לניסיון גניבת הרכב מחזק את החשד בעבירות ההתפרצות והגניבה. במכלול הדברים, הכרסום בחומר הראיות בעבירות ההתפרצות והגניבה אינו מצדיק שחרור לאתר לחלופת מעצר. העבירות המיוחסות לעורר מקימות עילת מעצר של מסוכנות בשים לב לתעוזה שבהתפרצות לדירת מגורים באור יום ובפוטנציאל המפגש עם בני הבית הגלום בכך. העורר בן 37, לחובתו 5 הרשעות, בין היתר, בעבירות סמים ורכוש בגין

ותלויים ועומדים נגדו עונשי מאסר על תנאי ברי הפעלה. נסיבות אלו מקשות לייתן אמון בעורר. בשים לב לכרסום בחומר הראיות ומבלי לקבוע מסמרות, הורה בית משפט קמא על הגשת תסקיר מעצר.

4. **בהחלטה מיום 4.1.15**, נקבע כי לא נמצאה חלופת מעצר ראויה ועל כן הורה בית משפט קמא על מעצרו עד תום ההליכים. שירות המבחן התרשם שהמפקחים המוצעים, אחיו וגיסתו, יתקשו להציב גבולות. רמת מסוכנותו של העורר בינונית והמשיב שולל נזקקות טיפולית. בדיון הודיע העורר כי חפצו בטיפול ועתר לתסקיר משלים אך בית משפט קמא מצא שאין בכוחה של אמירה זו או אחרת לשנות התרשמות מקצועית. העורר לא היה מצוי בטיפול עובר למעצרו ופעם אחר פעם חזר להשתמש בסם על אף שסיים בהצלחה הליכי גמילה. אשר על כן, קבע בית משפט קמא כי לא נתקיימו הנסיבות המצדיקות נקיטה בהליך גמילה בשלב המעצר.

5. **הערר התמקד בהגשת תסקיר משלים לצורך בחינת האפשרות שחרורו לקהילה טיפולית שיקומית.** תסקיר שירות המבחן המליץ על שילובו של העורר במסגרת טיפולית סגורה וקבע כי אם במעמד הדיון יביע העורר נכונות לכך, תיבחן התאמתו ותוגש המלצה בעניין. התרשמותו של שירות המבחן מהעורר הינה של בעל משפחה, העובד בתקופה האחרונה באופן יציב ורצונו בניהול אורח חיים נורמטיבי ובגמילה אך יחד עם זאת, בעל סף תסכול נמוך, אישיות בלתי מגובשת וקושי להתמודד עם מצבי לחץ. העורר חווה שני אירועים טראומטיים עובר לאירוע המיוחס לו- אביו לקה באירוע מוחי ואחיו נפטר משריפה שפרצה בביתו, שריפה בה נפגעה כמעט כל משפחתו. העורר הצליח במהלך ריצוי מאסרו האחרון להיגמל מסמים והשתלב בהוסטל של "מכורים נקיים" אך התקשה להתמיד במעקב הטיפולי לאחר שחרורו מההוסטל. העורר עשה ככל שאלא ידו לקיים אורח חיים נורמטיבי אלא שככל הנראה נחלש כוחו בעטיין של הטראומות. בנסיבות אלו ולאחר שהעורר מביע רצונו בטיפול קהילה סגורה, יש להורות על הגשת תסקיר משלים שייבחן את אפשרות שילובו בטיפול כמומלץ.

6. **ב"כ המשיבה** סמכה ידיה על החלטת בית משפט קמא. תסקיר שירות המבחן מפרט את ניסיונות הגמילה שעבר העורר ללא כל הצלחה לטווח הרחוק, העורר חזר להשתמש בסמים. בשולי התסקיר נקבע כי יש בשילוב העורר בקהילה שיקומית כדי להפחית מסוכנותו אך העורר שלל נזקקות טיפולית וסרב. בית משפט קמא לא התרשם מרצינות אמירתו של העורר בדיון כי הוא מעוניין בטיפול. מעבר לכך, עניינו של העורר אינו מצדיק גמילתו בשלב המעצר. העורר לא החל בהליך גמילה עובר למעצרו וניסיונות הגמילה נכשלו בעבר. לא די באמירה ספונטנית של העורר בדיון כדי להצדיק שילובו בהליך גמילה בשלב המעצר. הטראומות שחווה העורר אינן ממין עניינו. בשים לב למהות העבירות המיוחסות לעורר, עברו הפלילי והמאסרים על תנאי ברי ההפעלה, אין מקום לשחרר את העורר לחלופת מעצר

בקהילה טיפולית סגורה.

7. דין הערר להידחות. בית המשפט קמא בחן ובדק כלל הנתונים שלפניו, ומצא כי שלב המעצר אינו מתאים לגמילה של עורר זה. אין בהחלטה טעות המחייבת התערבות, לפיכך הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ט בשבט התשע"ה, 08 בפברואר 2015, במעמד הצדדים.

יעקב צבן, שופט